

Otroci voščijo mamici za god

Menuet za klavir

Zložil: Josip Kenda

Dvorljivo

p

Konec. pospeši zadrži

pospeši zadrži

*Seč. ***

Tone Čufar

Jurij in geometrija

V večerno obrtno šolo je zahajalo mnogo vajencev različnih strok. Učitelji so jim vtepali v glavo razne učenosti in jim dopovedovali, da brez podkovane pameti in pravega obračanja številk kaj slabo izhajaš v življenju.

Dolgi in nerodni Jurij se je počutil v šolskih klopek kakor na trnju. Če je le mogel, je izostal od pouka; posebno, kadar je slutil spraševanje. Vselej se mu pa ni izognil. Včasih se mu je posrečil kak preprost račun, raje pa je videl, če so drugi hodili k tabli.

Kadar je učitelj geometrije risal po nji različne kroge in druge like, mu je bilo kar všeč. Ko je pa nekega večera moral sam predenj, se je s težavo dvignil iz klopi. Učitelj ga je prijazno pogledal in vzel v roke veliko šestilo, ga raztegnil in domače vprašal:

»Jurij, kakšen je tale kot?«

Jurij je gledal, se prestopal, a ni pothtjal odgovora. Vajenci so mu priše-

petavali, tudi učitelj mu je polglasno pomagal, da je končno prav za prav samo za njim ponovil:

»To je topi kot.«

Jurij je mislil, da je že rešen, a učitelj je stisnil šestilo in mu ga znova pokazal:

»Jurij, kakšen je pa tale kot, ker je ravno nasproten?«

»Ta je pa mrzel kot«, se je odločno odrezal dolgin.

Razred je bušil v grohot. Še učitelj ni zatajil dobre volje.

Jurij jih ni razumel. Pri prejšnjem kotu je zamenjal topost s toploto, zato je bil sveto prepričan, da je nasprotje toplote mrzlota, in mu ni bilo težko ugibati, kakšen je drugi kot. Po krohotu je pa spoznal svojo polomijo in je obupal nad vso učenostjo, nad geometrijo pa še prav posebej.